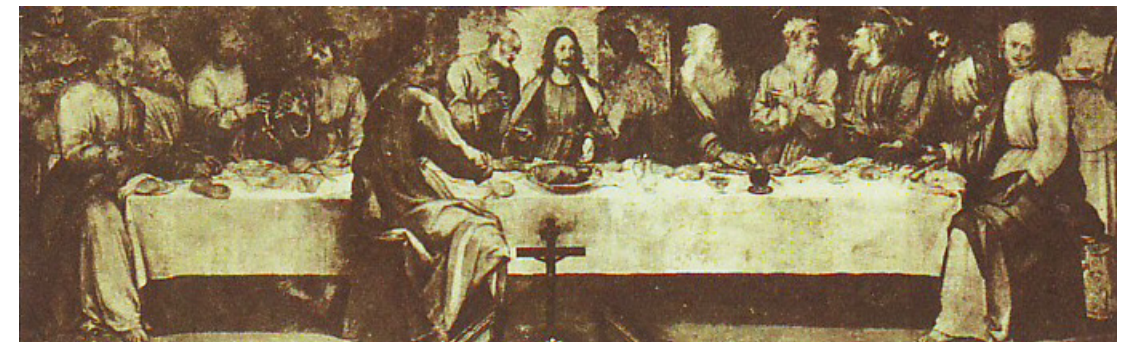


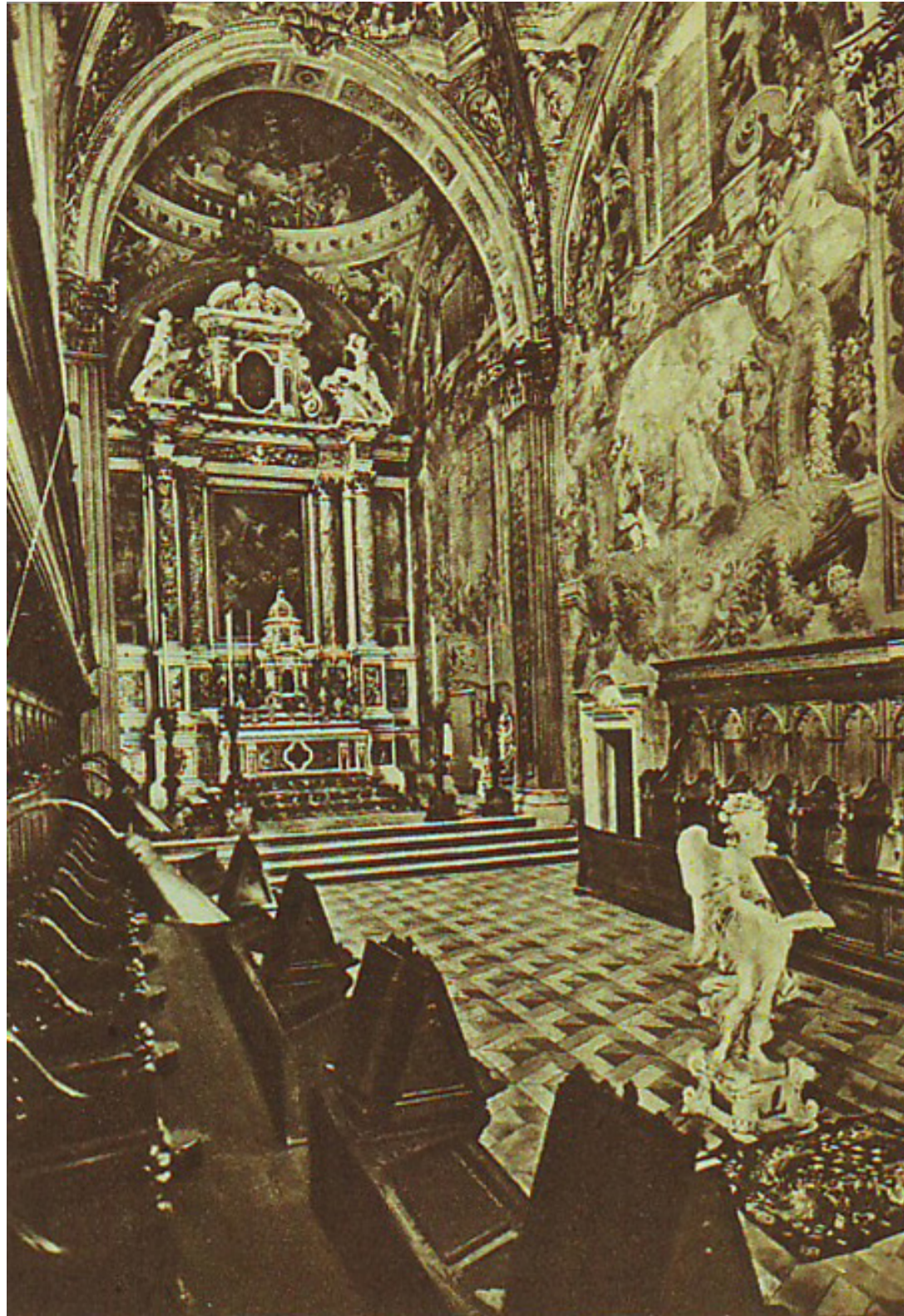


SACRIFICIE

In het oog van de wereld
leken ze te sterven,
ze zijn echter in vrede...
God nam hen immers
als hostie en sacrificie.

(Sapientia 3, 2 - 6)





La Chiesa

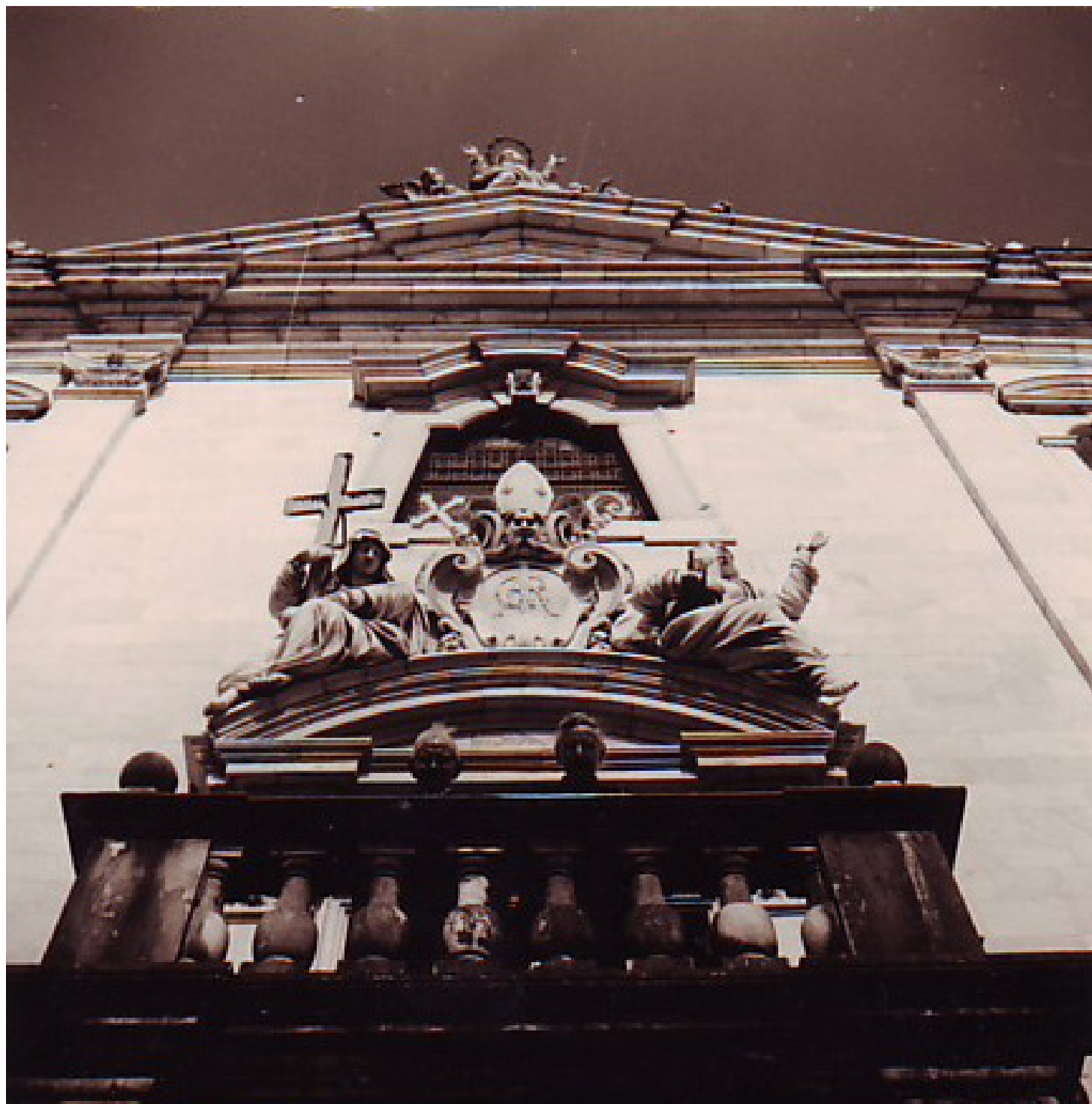
De Kartuizerkapel
wordt genoemd
'La Chiesa'
de kerk.

Daarmee is de
betekenis verwijd
tot de grote
wereldkerk.

Monniken zijn
wereldmonniken
want zij zijn er
namens de wereld.

Daar staat zij
middenin,
daar staan zij
middenin.

Daarin willen wij
overdag en midden
in de nacht zijn
voor God alleen.



Geen einde maar begin

ik geloof en bid
dat de hemel
een nieuwe
levenswerkelijkheid
zal zijn die past
bij de aardse mens

geen kant en klare
eeuwige zaligheid
geen volmaakt geluk
in een oogwenk
geen liefde zonder
pijn van verlangen

dat ik zal mogen
blijven groeien in liefde
dat het proces van
heel en heilig worden
zich eindeloos mag
blijven voortzetten

dat ik zuiver genoeg
mag worden om in
een ontwakend schouwen
God te zien en in
zijn zuiver licht
te mogen vertoeven

dat mijn intreden in
de eeuwige werkelijkheid
het 'begin' mag zijn
van God te leren kennen
en zien - en niet
de eindvervulling meteen

dat de dood geen eindstand
maar een tussenstand is
een overstap van een pelgrim
die door de eeuwigheid heen
op weg is naar God
dat hoop en bid ik



Mijn geest

Als de ouderdom mij treft
en ik mijn voleinding nader,
dan wil ik zeggen: God,
ik beveel mijn geest aan
en berg mij in uw handen

mijn geest om reëel
onder ogen te zien
waarheen mijn weg voert
en hoe U mij ontvangen
zult als ik U nader

om zo het zielevuur
te bewaren in mijn hart,
het zinneleven blijft bewegen
in mijn leden, mijn geestkracht
werkt als een overtuiging.

God, in uw handen
beveel ik mijn geest:
uw handen om mijn hoofd
verkoeling van mijn slapen
waar mijn verlangen brandt.



Het gaat goed

ik loop en bid
dat ik levenslang
zal kunnen blijven
geloven in vooruitgang

dat, als mensen
in mijn laatste dagen
zeggen: hij gaat
hard achteruit,

ik bewust zal weten,
diep zal voelen:
dat ik goed vooruitga
God tegemoet



ik geloof en weet
dat ik vandaag al
onder de zegening
van goede tijden

ernaar gestreefd en
geleefd moet hebben
om God in de vreugde
te zoeken en te vinden

om dan aan het einde
de weg naar God
te kunnen vinden
omdat ik die al weet



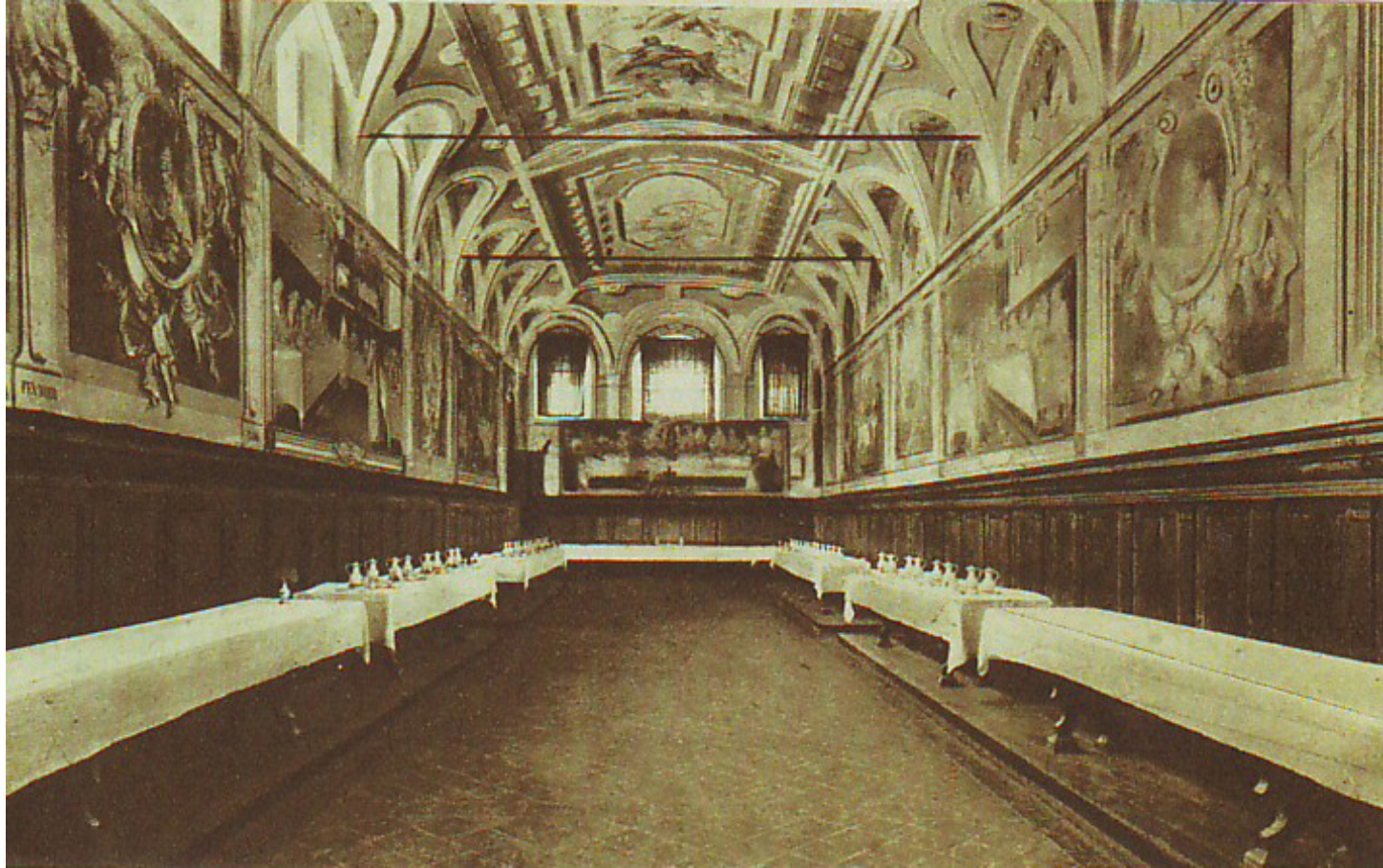
God

maak mij
naamloos
ongekend
om alleen
nog gekend
te zijn
door U

neem uit mij weg
de gedachte
dat ik het
waard zou zijn
gekend geliefd
te zijn
door U

dat ik eenvoudig
mag zijn
zonder het
te willen zijn
dat ik nooit
geprezen worde
om eenvoud

nooit geprezen
zal willen worden
om eenvoud
want dat zou
de grootste
hoogmoed en het
ergste bedrog zijn



Genoeg

In de eindfase van je leven,
wanneer je eigen eigenwijze weg
diep ingeslepen sporen laat zien
van het dagelijks begaan,
is het niet meer nodig of nuttig
nieuwe wegen in te slaan.

Je bent nu oud genoeg.

Jij bent aangepast aan je weg,
je weg is gewend aan jou.
Geen lege weg want alle ervaringen,
gevoelens van het verleden,
inzichten van jezelf en anderen
draag je als bagage met je mee.

Dat is alles tezamen 'genoeg'.

Je leest niet meer over het gebed,
je probeert te bidden zoals het gaat.
Je volgt geen lezing over 'de liefde',
je houdt van elkaar zo veel als kan.
Je praat niet meer alsmear over God,
je bent met God samen als met jezelf.

Er is genoeg, meer dan genoeg.



God

ik neem mij voor
om na vandaag
geen gebeden meer te maken
maar te gaan bidden
in de stille tent
waar U verblijft

niemand hoeft meer te weten
wat er is
tussen mij en U
tussen U en mij
niemand meer
dan U en ik

zoals niemand hoeft te weten
wat er is
tussen mij en mijn lief
tussen mijn lief en mij
dat wij elkaar liefhebben
is genoeg

geen podium meer
geen publiek
geen boek of brief
om mezelf mee te delen
om mezelf te verheerlijken
om me te vereeuwigen

zonder deze buitenkant
zonder deze bijzaak
die hoofdzaak werd
en als een blinde muur
het zicht op U verduistert
en tot verbeelding wordt

mag ik nu nederig
zwijgzaam en stil de ruimte
van ons samenzijn betreden
om in dit late uur te ervaren
dat U spreekt tot mijn hart
en de eenzaamheid binnenvoert

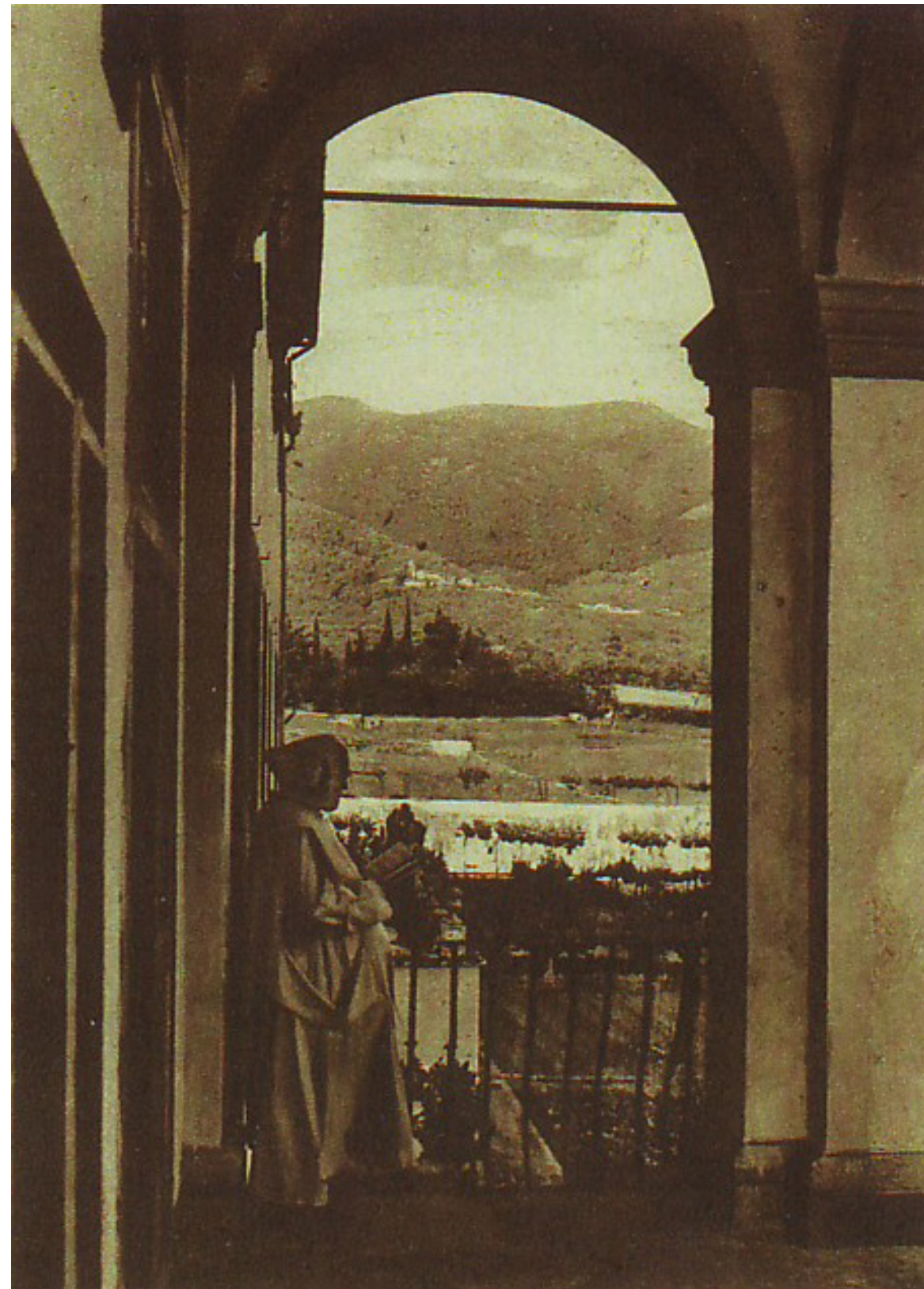


Nachtrust

De laatste gedachte
van vandaag
voordat ik ga slapen
wil ik laten zijn
aan U, God.

Dat mijn geest in U
mag rusten, terwijl
mijn hart wakker is.
In uw handen beveel
ik mijn geest.

U bent begin en
einde van alles,
van tijd en leven.
Wilt U mij morgen
laten ontwaken in U?



Rust in mij

God, U bent
de eeuwige rust.

Ik neem mij voor
de tijd te nemen
om uw rust in te gaan:

als ik lees, na iedere
regel stil te staan
voordat ik verder ga

zelfs ieder woord van U
te beschouwen als
uw eeuwig woord.

Om in U te rusten en U
te laten rusten in mij.



Stilte

mijn lief

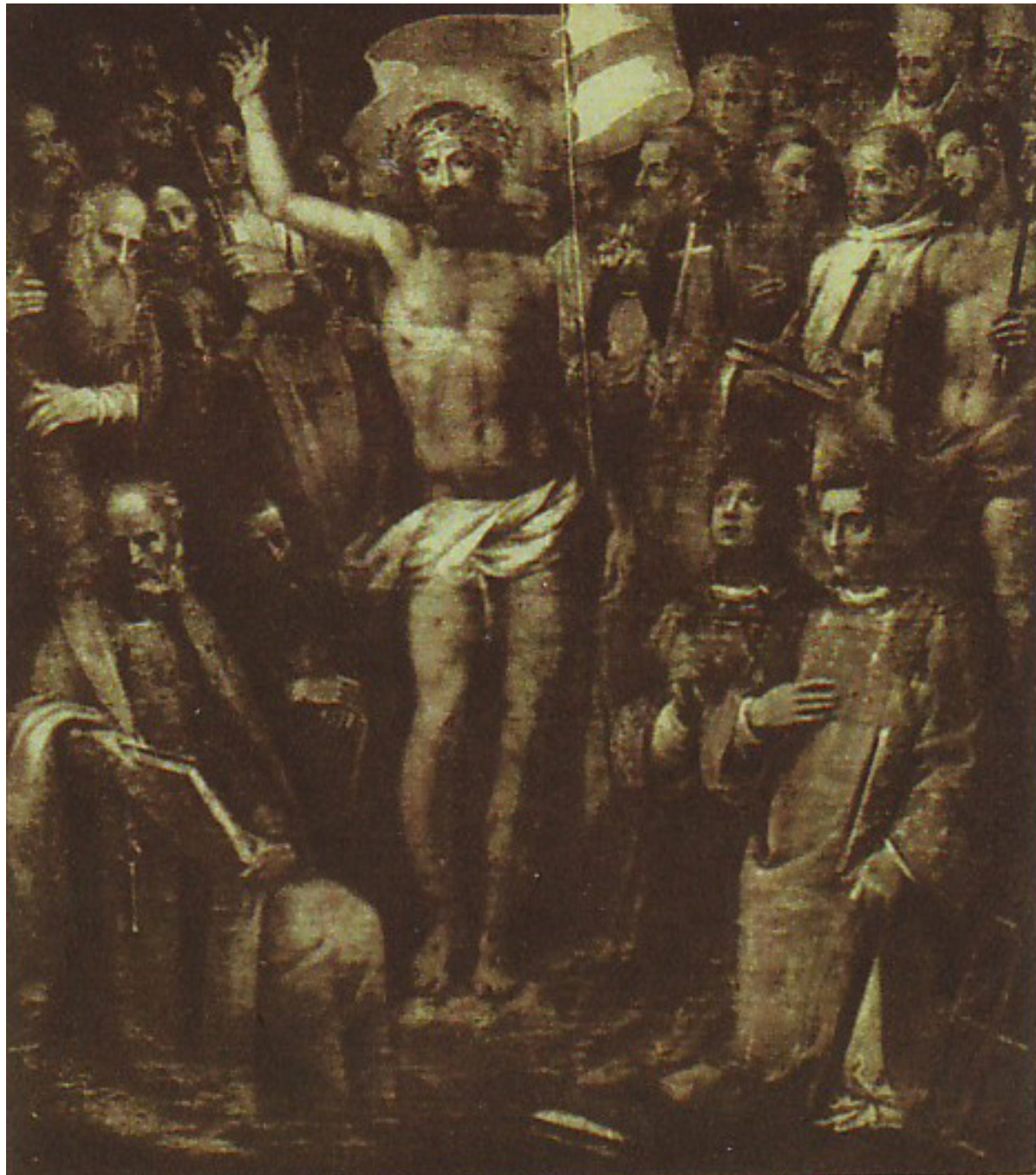
ik zoek
de stilte
ik zoek
jou

Wens

Moge jouw vrede
op mij rusten
om mijn rusteloosheid
te overwinnen
en mijn doemdenken
te verslaan.

Leg je hand
op mijn hart
want onrustig
is mijn hart
toldat het rust
in jou.

God?



*Er zijn van die dagen
dat de zon niet op wil gaan*

*Er zijn van die dagen
dat de zon blijft ondergaan*

Momenten

God Lieve
bij U
zijn wij
altijd
veilig

U houdt
ons in uw
handen
omdat
u

ons
wilt
bewaren
voor de
eeuwigheid



God

laat ons er
morgen nog zijn

houd ons in leven
laat ons bij elkaar



Prostratie

Bij het intochtsverhaal van Jezus in Jerusalem lezen we vestimenta prosternebant in via - men spreidde zijn kleren uit

op de weg waarover Jezus ging als uiterst symbool van eerbied, aanbidding en huldiging en riep daarbij 'Hosanna, Zoon van David'.

De Kartuizers spreiden hun scapulier voor zich uit op de grond en gaan dan in gebed en aanbidding languit op hun zij liggen.

Deze gebedshouding wordt door hen van oudsher 'prostratie' genoemd: het zich neerwerpen voor God als teken van diepe nederigheid.

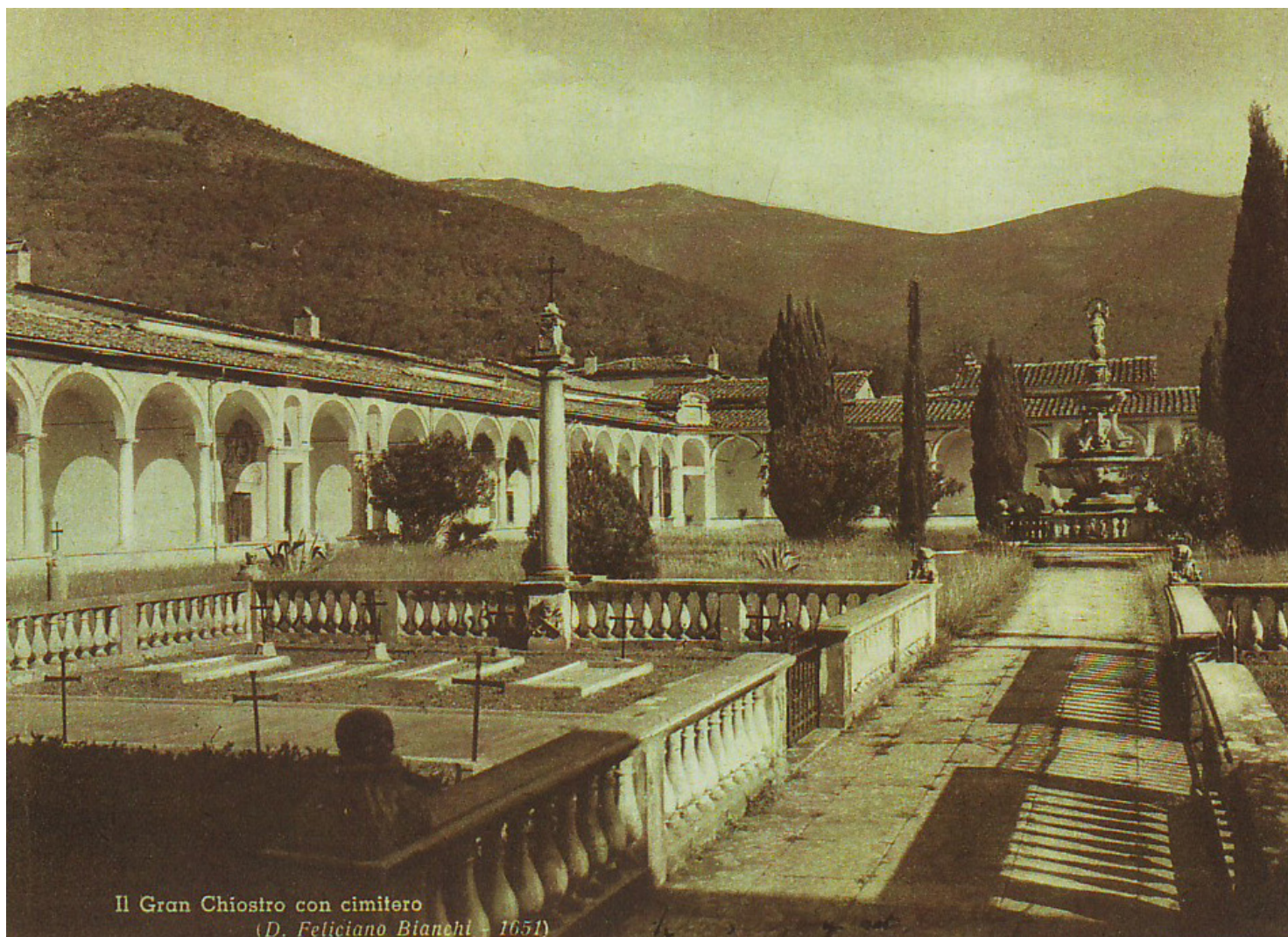
Maar voor ons wereldmonniken, die ons ter aarde werpen alleen op Goede Vrijdag en ons dan over Jezus buigen in verdriet -

voor ons ligt dit woord niet vrij door woord- en klankassociaties, die wij niet met name noemen om er de Kartuizers niet mee te belasten.

Daarom kiezen wij het woord 'prosternatie' dat de grondbetekenis behoudt, maar ons tevens in verbinding brengt met Jezus.

Voor hen en voor ons hebben deze benamingen dezelfde zuivere en heilige inhoud en intentie - maar de gebedshouding zelf is hún eigenheid.

De Kartuizers zullen deze wijziging niet als een verbetering opvatten. Deze vervoeging die óns beter past, is een woord voor 'eigen gebruik'.



Il Gran Chiostro con cimitero
(D. Feliciano Bianchi - 1651)

Prosternatie

als eens de sluiers van de dood
zich over ons hebben gespreid
zal ik te rusten liggen naast jou
zij aan zij zoals altijd
om je in de morgen te wekken
met een kus op je voorhoofd
waar je geest ontwaakt

jij zult mij toegekeerd zijn
rustend op je linkerzij je armen
licht gekruist over je borst
om met het waakzaam lichten
achter je gesloten ogen
te wachten tot mijn lippen
weer bewegen om jouw naam

ik zal ingekeerd naar jou
neerliggen op mijn rechterzij
steunend op mijn arm terwijl
mijn linker rust in mijn rechter
wachten tot de sluiers worden
weggenomen dan stralen je ogen
weer en zing je mijn naam